श्रीमतेरामानुजाय नमः श्रीमान्वेंकटनाथार्य्यः कवितार्किककेशरी वेदांताचार्य्यवर्य्यो मे सन्निधत्तां सदा
हृदि १ सिद्धं सत्संप्रदाये स्थिरधियमनघं श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं सत्वस्थं सत्यवाचं समयनियतया साधुवृत्या
समेतं दंभासूयादिमुक्तं जितविषयगणं दीर्घबंधुं दयालुं स्खलित्ये शास्तारं स्वपरहितपरं देशिकं भूष्णुरीप्से
त् २ अज्ञानध्वांतरोधादघपरिहरणादात्मसाम्यावहत्वाज्जन्मप्रध्वंसजन्मप्रदगरिमतयादिव्यदृष्टिप्रदानात्
निःप्रत्यूहानृशंस्यान्नियतरसतयानित्यशेषित्वयोगादाचार्य्यः सद्भिरप्रत्युपकरणधियादेववत्स्यादुपा
स्यः ३ सद्बुद्धिः साधुसेवी समुचितचरितस्तत्वबोधाभिलाषी शुश्रूषुस्त्यक्तमानः प्रणिपतनपरः प्रश्नकाल
प्रतीक्षः शांतोदांतोनसूयुः शरणमुपगतः शास्त्रविश्वासशाली शिष्यः प्राप्तः परीक्षां कृतविदभिमतस्तत्वतः
शिक्षणीयः ४ स्वाधीनाशेषसत्तास्थितियतनफलं विद्धि लक्ष्मीशमेकं प्राप्यं नान्यं समीयान्नच शरणतया कंचिदन्यं
वृणीथाः एतस्मादेव पुंसां भयमितरदपि प्रेक्ष्य मोक्षं च याचेज्जानन्नित्येकांतोपदेशः प्रथममिह गुरोरेकचित्तेन धार्य्यः

२ मोक्षायचासौश्रुतइतिचमुख्यावावक्ष्यंकागुणाद्यस्तन्निष्ठांह्यन्यनिष्ठांप्रभुरतिसयितुंकोटिकोट्यंशतोपि १०
नानाशब्दाभेदादितितुकथ्यतासूत्रकारेणसाम्यंसोपायेशेविविक्तेयजनहवनवच्छब्दभेदादभक्तात् त्रा
ख्यारूपादिभेदश्रुतइतिरसमःकेनभिन्नोधिकारःश्रीप्रभाभ्यादिभिःस्याद्गुरितिचमध्यपासंदोष्यव। ना
स्थां ११ यत्किंचिद्दृक्षणीयंतद्वननिपुणंत्यसतोकिंचिनस्वप्रस्पृष्टंलोकदृष्ट्याप्यवगमितइहन्यार्थतादंगयोगः
तस्मात्कर्मागकत्वंविपर्यत्पत्तिरपिप्रेक्षणाभाववादःसांगोप्यष्टांगयोगेव्यवहृ[illegible]तिनयतःवह्निधात्वोपचारः १२
पंचाप्यंगान्यभिज्ञाःप्राणिजगुरविनाभावभांजिप्रपत्तेःकेचित्संभाव्यास्तत्वंयदिहनिगदितंतत्सपरस्तुत्तरंस्यात् अं
क गेस्वांगित्ववादःफलंध्यनमिहद्वित्रिमात्रोक्तयश्चस्वरप्राशस्त्यंतत्रतत्रप्रणिदधतिततःसर्ववाक्यैककंठ्यं १३ रक्षोपं
पक्षास्वसाध्यप्रणयवतिभरन्यासआज्ञादिदक्ष्येदृष्टोप्रपत्तिव्यवहृतिरितितन्मेत्तनेलक्षणंस्यात् गेहागता
त्यादिमात्रेतिपततुशरणागत्यभिष्टोपचाराद्यदानेकार्थभावाद्भवतिचविविधःपालनीयत्वहेतुः १४ आद्यः

५ मोक्षोपायादित्येवं भवति भवभृतां कस्यचित्क्वापि काले तद्वद्भक्तिप्रपत्त्योरधिकृतिनियमस्तादृशः स्यान्निदानं
शक्ताशक्तादितत्तत्पुरुषविषयतः ख्याप्यते तद्व्यवस्था यच्चाङ्गस्तद्विकल्पः सम इति कतिचित्तत्फलस्याविशेषात्
६ सानुक्रोशे समर्थे प्रपदनमृषिभिः स्मर्यतेऽभीष्टसिद्ध्यै लोकेऽप्येतत्प्रसिद्धं न च विमतिरिह प्रेक्ष्यते क्वापि मन्वे त
स्मात्कैमुत्यसिद्धं भगवति तु भरन्यासविद्यानुभावं क्षेमस्थेयाश्च पूर्वैः स्वकृतिषु बहुधास्थापयां चक्रुरेवं ७ शा
स्त्रप्रामाण्यवेदी ननु विधिविषये निर्विशंकोऽधिकारी विश्वासस्यांगभावे पुनरिह विदुषा किं महत्त्वे प्रसाध्यं।
मैवं घोरापराधैः सपदि गुरुफले न्यासमात्रेण लभ्ये शंकापार्ष्णिग्रहो हो शमयितुमुचिता हेतुभिस्तत्तदर्हैः ८
नेहाभिक्रान्तिनाशो विहतिमतिरिह प्रत्यवायो भवेदित्युक्तं कैमुत्यरीत्या प्रपदनविषये योजितं शास्त्रविद्भिः तस्मा
द्ब्रह्मास्त्रवद्दैह सुविदितसमये दैशिकैः सम्यगुक्तं मन्त्रारत्नं मुक्तिबीजं परिणतिवशतः कल्पते सत्फलाय ९ न्या
सः प्रोक्तोऽतिरिक्तं तप इति कथं संवदन्तैः स्यात्कतोदि बुधप्रोक्तन्यवादीद्गणानिद्वि विवदामुत्तमगुह्यमेवं साक्षा

रणमित्यध्यवस्यामि गाढं त्वमेव गोपायिता स्याह्यपि निहितभरो ह्यस्यैवापि तात्त्वाय स्मै सन्न्यस्तभारः स सो ऽदहतुस
दानप्रयस्येतदर्थं १९ स्वक्तोपायक्रमपायानपि चरमजं हं साध्वं मां स्वार्हिवृत्तिं प्रायश्चित्तं चयो मं विगतरणततीर्हि द्रवा
त्यं तितिक्षुः भक्तिस्नानादिवृत्तिं परिचरणगुणां सत्समृद्धिं च युक्तां नित्यं पाचेद्दन्यस्तदपि भगवतस्तस्य यद्वा प्रव
र्गान् २० आप्राक्ट्यैकं कर्मसिद्धिं स्वनघगुरुजनप्रक्रियानेमिवृद्धिं स्वार्हानुज्ञातसेवाविधिसुखमकने यावदिष्टं
प्रवृत्तः कर्मप्रारब्धकार्यं प्रपदनमहिमध्वस्तशेषाविधिरूपं भक्तो स्वाभीष्टकाले विशति भगवतः पादमूलं प्रपन्नः
२१ श्रुत्यास्मृत्यादिभिश्च स्वयमिह भगवद्भक्तिवर्गैश्च सिद्धां स्वातेश्वेणारतं च प्यनितरगतिभिः सद्भिराश्रीयमा
नां वेदान्ताचार्योऽस्यां विविधगुरुजनग्रन्थसंवादवत्यां विंशत्यां न्यासविद्यां व्यवृणुत सुधियां श्रेयसे वैक
टेशः २२ इति श्रीन्यासविंशतिकं समाप्तं श्रीं वाचोयत्यदसरसिजद्वन्द्वमाश्रित्य पूर्वे मूर्ध्ना यस्यान्वयमुपगता
देशिका मुक्तिमाप्ता सोऽयं रामानुजमुनिरपि स्वीयमुक्तिं करस्थां यत्संबन्धादमनुत कथं वर्ण्यते कूरनाथः

त्मात्मीयस्वरूपन्यसनमभिगतं यावदर्थं मुमुक्षोस्तत्वन्नानात्मकं तत्प्रथममथ विधेस्त्यादुपायेसमेतं कैंकर्यो
र्थं मुमर्थेऽप्यनुव्रजति तदभ्यर्थना हेतुभावात्स्वास्वाभिष्टानन्यसंध्यावधिरिह तु भरन्यासभावोऽभिमतः १५
न्यासादिप्रोक्तधर्मे स्वजनवचनतो किंचनाधिक्रियोक्ता कार्पण्यं चांगमुक्तं भजनवदितरापेक्षणं वाप्यपो
छो हं ङः साध्येक्षेमो वा कश्चिदुपशमिता वन्यसंप्रेतते वाप्रसाद्यत्वाय उक्तस्तदिह नविहतो धर्मभूतागमादि
सिद्धः १६ आदेहं स्वप्रवृत्तिं तदनुगुणगणाद्यान्वितं स्वं मुकुन्दे मामित्युक्त्वैकशब्दे वदति तदुचितं तत्त्वतात्वर्थ्ये
मु हं त्वत्राप्यप्राप्य के केऽसकलफलदत्तो न्यासतो न्यानपेक्षां प्रधाद्यं च किंचित्प्रथयवयसवरं श्रीसखे मुमुक्षु न्या
पाये १७ स्वाभीष्टप्राप्तिहेतौ स्वयमिह पुरुषैः स्वीकृतस्यादुपायः शास्त्रे लोके च सिद्धः स पुनरभयथा सिद्ध।
साध्यप्रभेदात् सिद्धोपायस्तु मुक्तो निरवधिकदयो श्रीसखे सर्वशक्तिः साध्योपायस्तु भक्तिन्न्यसनमतिह पा
वा त्वदधीकाराहि है। १८ अस्मिन्नाकिंचनोऽहं त्वदनुचरणतः संनिवृत्तो ममा यत्स्वसेवैकांतधीस्यां न्यनविश

ध यतिराजराजः ॥ इति श्रीयतीन्द्राष्टकं संपूर्णं रामरामारं र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र र

4

१ विष्णुशेषी तदीयशुभगुणनिलयो विग्रहः श्रीशठारेः श्रीमान्रामानुजार्योपदकमलयुगं भाति रम्यं तदीयं । त
स्मिन्रामानुजार्ये गुरुरिति च पदं भाति नान्यत्र तस्मात् शिष्टं श्रीमद्गुरूणां कुलमिदमखिलं तस्य नाथस्य शेषः २ वा
सो वा भगवान्पराशरमुनिः श्रीशौनको वाऽथ साक्षान्नारद एव वा शठरिपुर्वागीश्वरो वा स्वयं लोकेशः पुरुषो
त्तमः फणिपतिः शेषो जगत्यविदा रामानुजो जगतां हिताय समभूद्रामानुजार्यो मुनिः ३ पुरा सूत्रे व्यासः स्मृतिगणशिरोर्थं
ग्रथितवान्विवव्रे तच्छ्राव्यं वकुलधरतिमन्यस पुनः इदानीं ते ग्रंथैः प्रकटयतु मलं युक्तिभिरसः पुनर्जज्ञे रामानुज इति पर
वस्तु मुकुरः ४ यथा वा ता रामान मथुरा मुरारे रामस्य साकेतपुरी च यद्वत् तथा यतीन्द्रस्य सदामुपास्य पुण्या महाभू
तपुरीव भुवं ५ एतानि तानि भुवनत्रयपावनानि संसाररोगशकलीकरणौषधानि जिह्वातले मम लिखत्वयपाश्रिला
यो रामानुजेति चतुराक्षराणि ६ कास्वायशोभिरकमनीयशिखानिवेशं दंडत्रयोज्ज्वलकरं विमलोपवी
तं उद्यद्दिनेशनिभमुल्लसदूर्ध्वपुंड्रूपं तवास्तु यतिराजदृशो ममाग्रे ७ जयति यतिराजसूनुर्जगत्त्रयमंगलं जयति स
चरंतस्मिन्मुनायमानमणिभूषणं वरदगुणसांद्रं तस्मिन्प्रभान्वपि वर्द्धयन्नीश्वरमुनिः श्रीमान्रामानुजो जयति दिक्षितो
८ श्रीरंगमंगलमहोत्सववर्द्धनाय वेदांतवेद्यपरमाय नाय वैकुंठनाथ ... सो देभाजो रामानुजो विजयते